

politisk Retning, som kunde føre til et saadant Forslag, dog fremkom fra dem et bestemt Forslag om at forlægge Toldgrændsen til Eideren som det eneste Sted, hvor de troede, efter stränge Toldprinciper at den burde være. Altsaa er der vel Grund til at antage, at, om man end for en føie Tid vil kunne hjælpe sig med de Forslag, som nu foreligge, saa vil man ikke i Længden kunne hjælpe sig dermed. Ligeledes med Hensyn til Branderibestattningen kan det være, at der vil kunne vise sig større Vanskeligheder, end man vil kunne blive Herter over for at have aldeles eensformige Satter. Endelig ere de tractatlige Forhold, hvori Hertugdømmet Holsteen staaer til Fyrstendømmet Lübeck og til Staden Lübeck og Hamborgs Enclave, og som blev indgaaet i 1839 paa 10 Aar, af en saa vanskelig Natur, at man vistnok ingenlunde kan være sikker paa, at Foranstaltningen, saaledes som man tænker sig den, vil kunne gjennemføres i hele det hidtilværende holsteenske Toldforbund, nemlig Hertugdømmet Holsteen med de deri værende Enclaver. Men ogsaa for selve Kongerigets Vedkommende kunde man vel ønske, at man saae det noget an, førend man gav den Bestemmelse, som staaer i § 9; jeg mener med Hensyn til Kongerigets Andeel i Toldintraderne. Naar man nemlig ikke bibeholder Control med Vareforslen til Danmark, da er det dog aabenbart, at det ikke kan gaae an, at blive ved at postere Toldintraderne saaledes som i den nærværende Finantslov. Vil den ærede Finantsminister gaae over til at opføre samtlige Toldintrader som en fælles Indtægt for hele Monarchiet, og behandle dem som saadanne, da behøver man ikke en saadan særdeles Control; men i modsat Fald, da maatte vi dog ønske, at Toldafgift af Forbruget norden for Eideren ogsaa bliver beregnet som faldende norden for Eideren. Vi kunne ikke være tjente med, naar den Indtægt, som falder paa den holsteenske Toldgrændse, skal betragtes som særlig holsteensk, da at lade Tolden for vort og Slesvigs Vedkommende optræves ved den holsteenske Landgrændse, uden at have noget Midde til at kontrollere Tilførselen fra Holsteen til Slesvig. Jeg troer, at Mand, der ere inde i Forholdene, let ville indsee, at det ellers

vil blive betragtet som en holsteensk Intrade, hvad der ligefrem er en dansk-slesvigsk Intrade, nemlig naar Baverne blive forioldede ved den holsteenske Landgrændse, men blive brugte norden for Eideren. Hvis da Intraderne bleve posterede saaledes som i den nærværende Finantslov, saa ville vi aabenbart komme til kort. Derfor een af Delene! enten en anden Beregning af Toldintraderne for Monarchiet end den der er foreslaaet, eller ogsaa maae vi have Oplysning om Varetilførselen fra Holsteen af til Slesvig og Kongeriget. Med Hensyn til disse Enkeltheder af Sagen, saa holder jeg for, at det vilde være meget betænkeligt allerede nu at vedtage § 9, men at man derimod iøvrigt vil kunne og bør give Regjeringen, hvad den har forlangt, og give Loven det Indhold, som Regjeringen behøver for at udføre, hvad den saalange har udtalt som sin Hensigt.

Knuth: Da den ærede Taler, som satte sig ned, og som efter den vedtagne Orden var antegnet til at tale for Lovudkastet, har fremsat saa alvorlige Grindringer derimod, at han tildeels har fundet, at det ikke kan benyttes, som det forelaa, og tildeels, at det ialtsald kun kunde benyttes for en meget kort Tid, saa skulde jeg, som, vistnok imod mit Dnsse, er bleven indtegnet til at tale derimod, nu egentlig, for at komme ind i Ordene igen, prøve paa at tale for det; men jeg troer, at der paa dette Stadium af Sagen ikke saaledes kan skjæles mellem, om der tales for eller imod, hvorimod det kunde være flere Rigsdagsmænds Dnsse, saaledes som det er mit, at søge at bringe det paa det klare, hvilke Vanskeligheder der egentlig ere forbundne med denne Sags Gjennemførelse. Jeg hører rigtignok til dem, som troe, at Vanskelighederne derved ikke ere saa aldeles ubetydelige, som jeg syntes, de forekom den høitærede Finantsminister, og heller ikke, at Spørgsmaalene ere saa ganske saa, og det er just derfor, jeg troer, at det kan undskyldes, at jeg ikke her frasalder Ordet, naaget meget sagkyndigere Rigsdagsmand end jeg allerede have drøftet Sagen udførligen, og jeg har Grund til at troe, at den ogsaa senere vil blive udførligere drøftet; jeg troer, det kan undskyldes, siger jeg, at jeg ikke har